

زمو نرد كلي بن

ليکونگی: کریمه نذیر ((هارون))

Ketabton.com

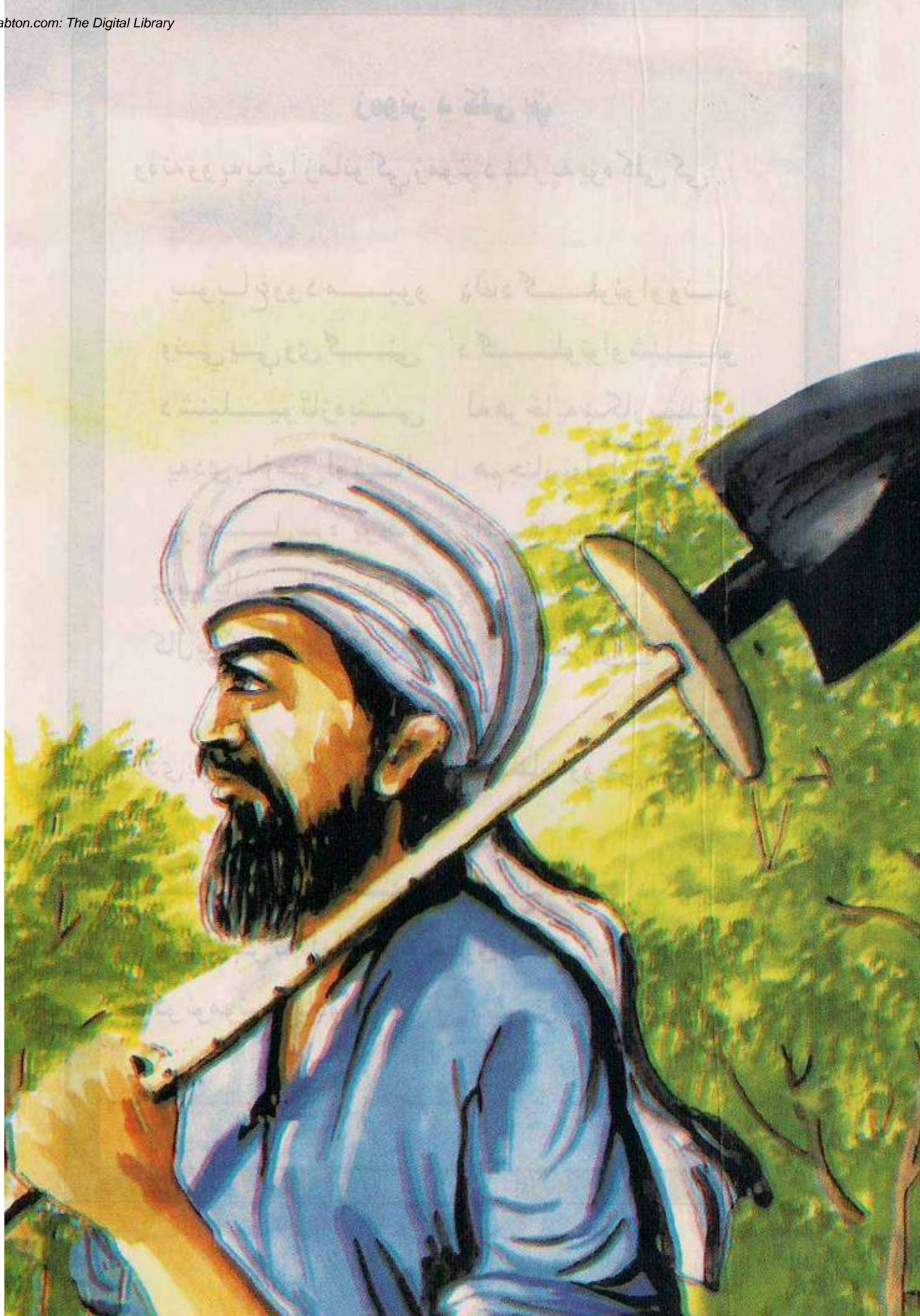
زمونږ د کلی بن

وه نه وو په پخوا زمانو کې زمونږ د بنار په یوه کلی کې:

یو باغ وو د میوو	ډک د گلونو او ونو
ونې یې وی گنې	د گلونو او شنیلو
د شنیلو تازه بنی	له هر ځایه بنکاریدنی
په دی باغ منی او ناک	هم جنار، وله او تـاک
یو د بل سره یو ځای	آشنا وو په دی ځای
چاپیریال یې پاک صفا وو	په خپل منځ کې با وفا وو
کال په کال په بهتری وو	د میوو ثمر یې زیاتری وو

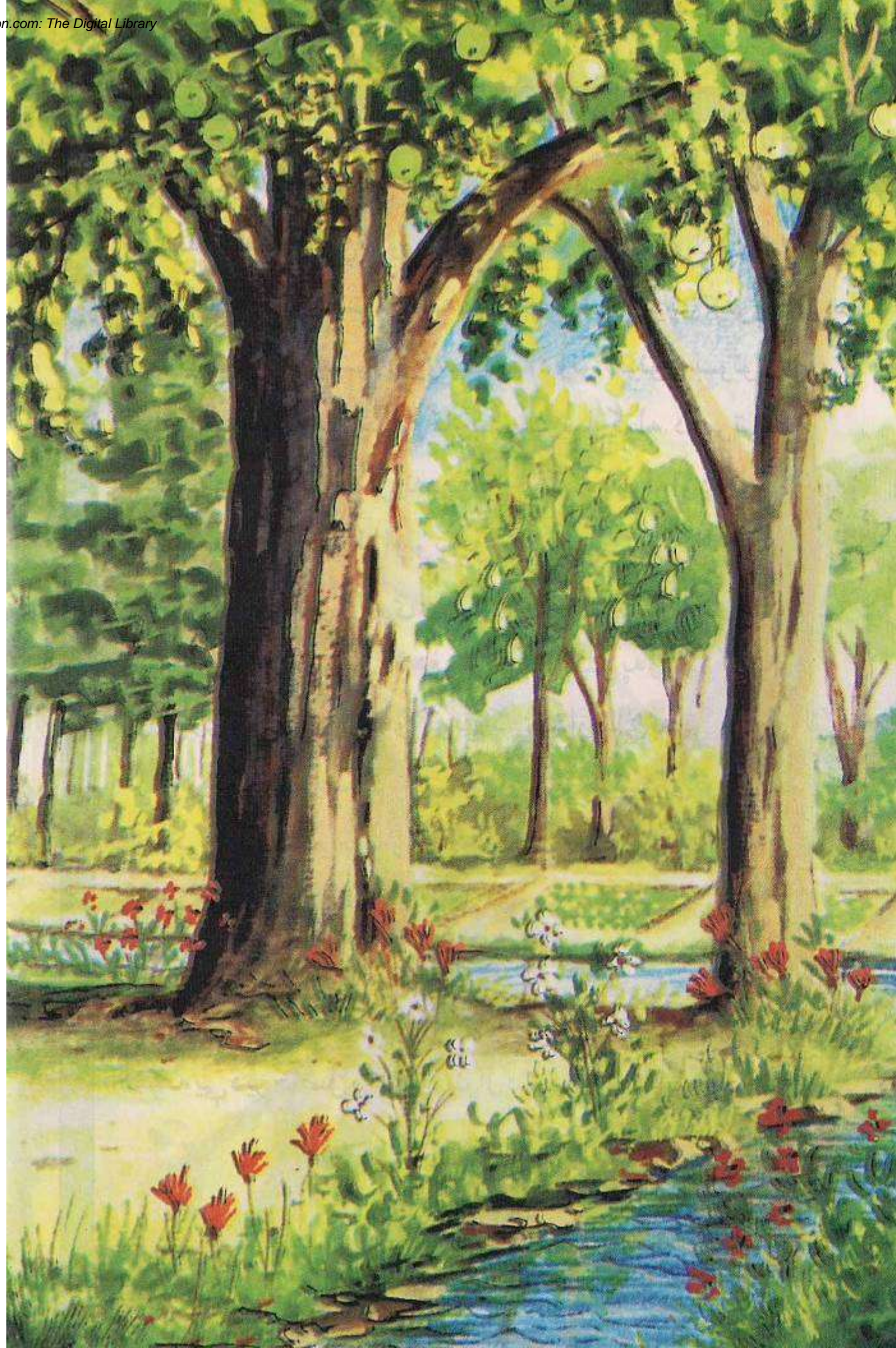
ددی بن روزل د یو مهربان بنوال په غاړه وو چې شپه او ورځ
به یې زیار ایست.

بنوال هره ورځ سهار وختی د لمانځه د ادا کولو څخه
وروسته بنی ته تله او په ډیر شوق او ذوق د خدای پاک (ج) د
پاکو نومونو په یادولو سره د بنی په لوری قدمونه او چتول او

د سهار تازه هوا څخه چې د انسان روح خوشحاله کوي گټه
اڅسته، کله به چې بن ته ورسید د یوی ونی د سیوری لاندی
به یی پگری، واسکت، او هغه ډوډي چې په ملا پوری تړلی
وه په یو ځای کې کیښوده وروسته به د ونو گلونو او بوتو
خواته او په خپل همیشنی کار به یی پیل کوله. د لمر تر
ختلو به یی کار کاوه، کرونده به یی خیشاوه کوله او د ونو
بیخونه به یی نرم کول او اوبو به یی ورکولی.

د لمر ختو سره به یی د تیری ورځی وچه راټول کړی، بناخونه
سیزل او چای جوش به یی د هغو اوبو چې د بن په ویالی کې
روانی وی را د کاوه او په اور به یی کیښود او چای به یی پوخ
کړ او د ونی لاندی به ناست وو او د لمر خوندوری تودی
ورانگی د ونو د پانو څخه را تیریدی او د بنوال په اوږو او
غاړه لگیدی. بنوال د چای څکلو څخه وروسته بیرته په
خپل کار پیل کوله او له خپل کار څخه راضی او خوښ وو. د
بن ونی هم د بنوال د کار او توجه څخه راضی او خوښی وی او
هغه ته یی دیر حاصل ور کاوو. بنوال د نوموړی حاصل څخه

قانع او خوښ وو اوله خپل ځان سره به يې داسې زمزمه
کوله (قناعت هغه پر ثمره ونه ده چې هميشه حاصل ورکوي)
يوه ورځ سپين بيري بڼوال چې د زيار او کونښن څخه ډير
ستړی شوې وو د يوی ونی د سيوری لاندی کیناست تر څولړ
څه دمه وکړي. د منی ونی د خپلو پانو د بنورولو سره د بڼوال
عزت کاوو او په ډيره آرامتيا سره يې په نوموړی یخه هوا
چلوله، تر څو بڼوال په ډيره آرامتيا ويده شي، وروسته يې
يو دوه منی د هغه خواته کينبودی او داسې يې وويل.

منی خوره مدام

د روغتيا په مرام

کله چې بانده شوی ته

کله چې ويده شوی ته

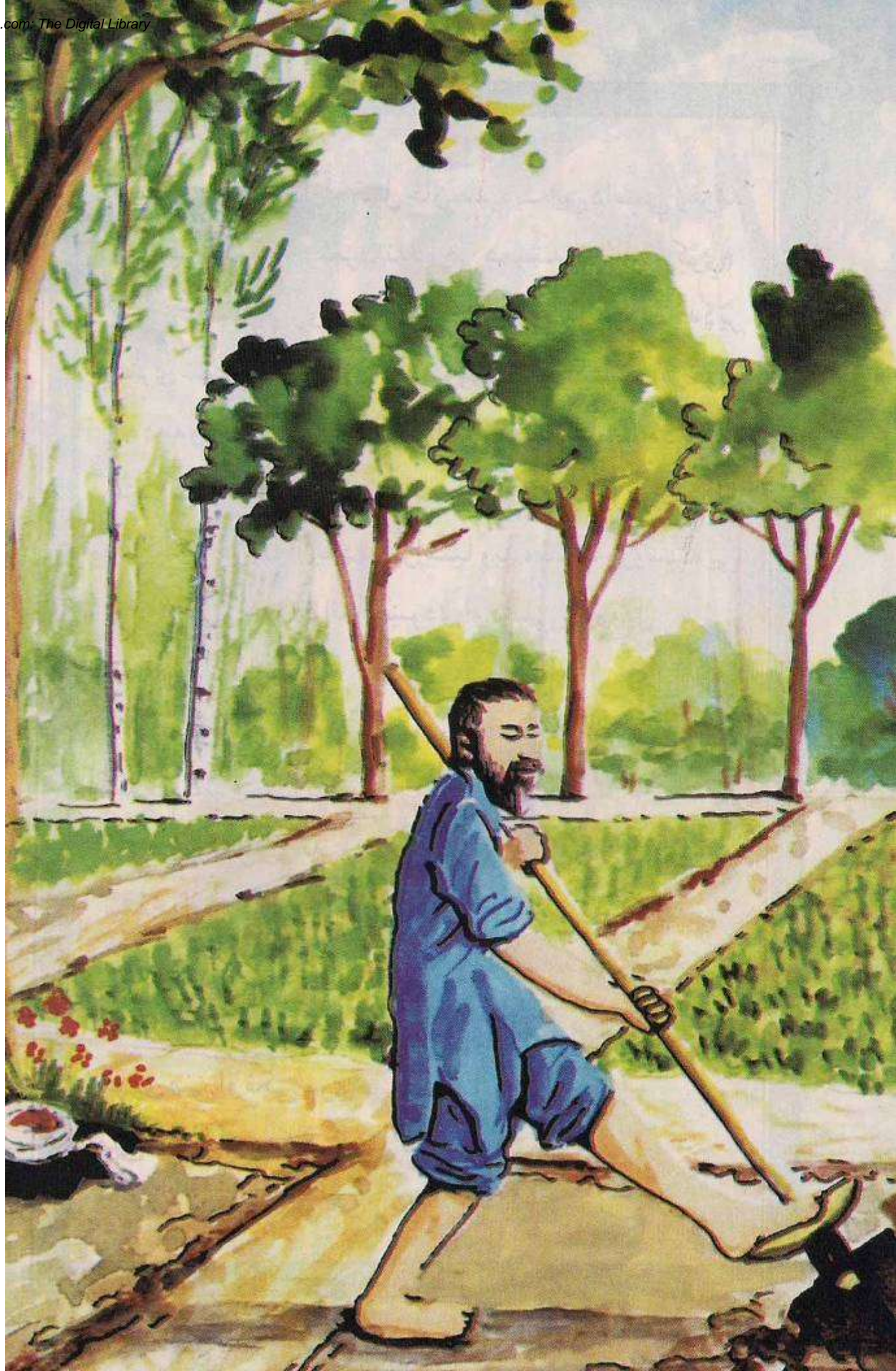
ستا خواته نږدی به شم

تاته به منی کيردم

بابا تاته به منی درکړم

خوږی منی او تکی سری درکړم

منی تاته قوت درکوی

منی تاته صحت در کوی

کله یی چې و غواړی

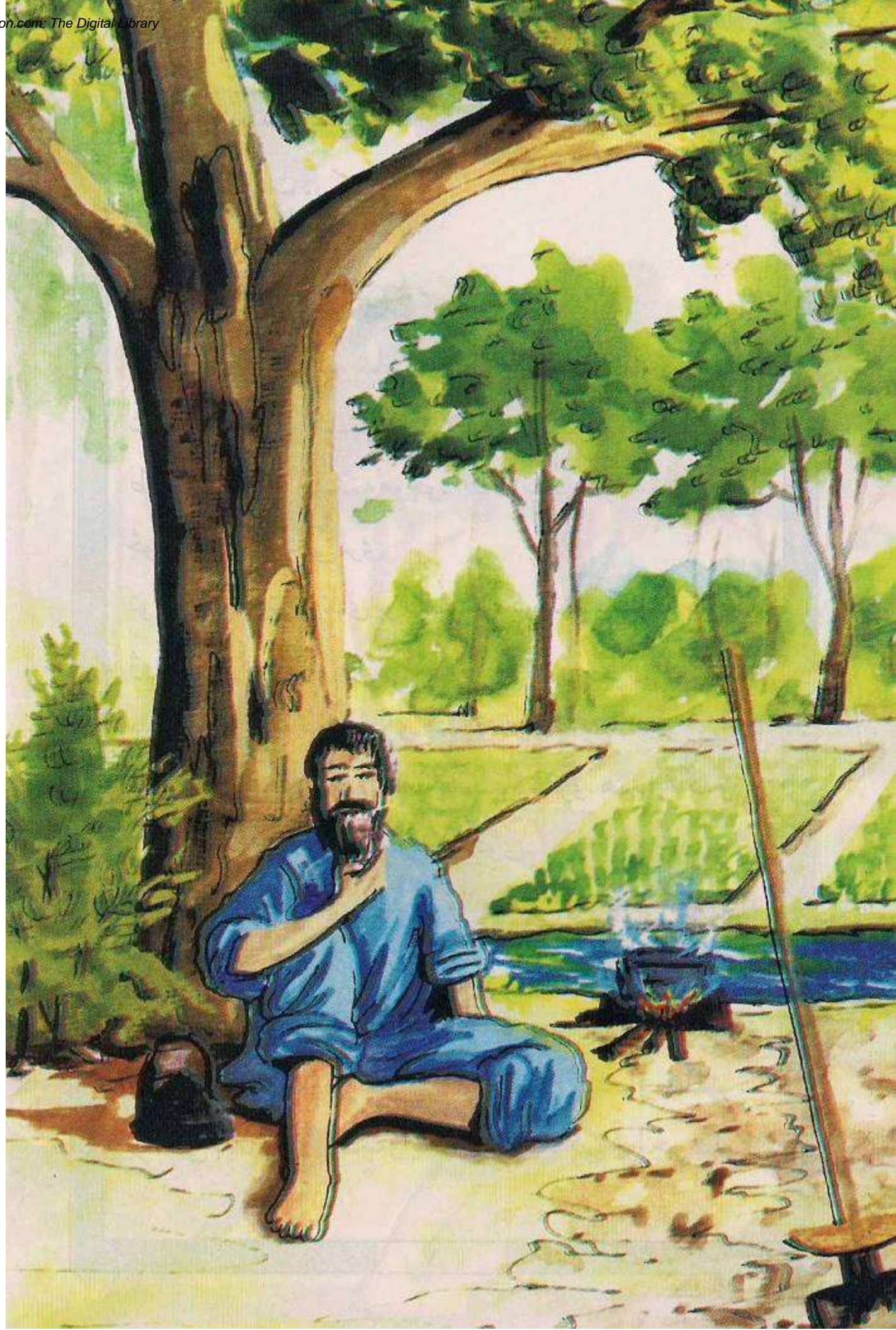
منی تاته تیاری دی

بنيوال ته ټولې ونې يو شان گراني وي. هره ورځ به چې ستړی
شود ونو خواته کښيناست او په دې فکر کې به وو چې د
طبیعت دغه بنايسته موجودات د انسانانو له ژوند سره
خومره نږدې اړیکې لري.

نو څو چې مونږ ژوندي يو بايد کوبښن وکړو تر څو ونې
ژوندي تازه او شني وي. دادي لپاره چې زمونږ ژوند له دوی
سره تړلی او په تاوده اوړی کې د هغوی له یخ سیوری او د
هغوی له خوندوره میوه څخه استفاده کړو. همدارنگه ونې
زمونږ چاپیریال هوا پاکه او صفا کوی.

بنيوال د هغې خاص پاملرنې له کبله چې ونو ته یې درلود له
هیچاته ددی اجازه نه ورکوله چې د ونو شاخونه مات او
میوی وشکوی. هغه به د هغو کسانو څخه چې بڼه د ونو د
کتلو یا تفریح لپاره راتلل دیر خوشحاله کیده او میلمنو ته
به یې ښه راغلاست وایه. د بڼې د پاکي هوا چې د لوی

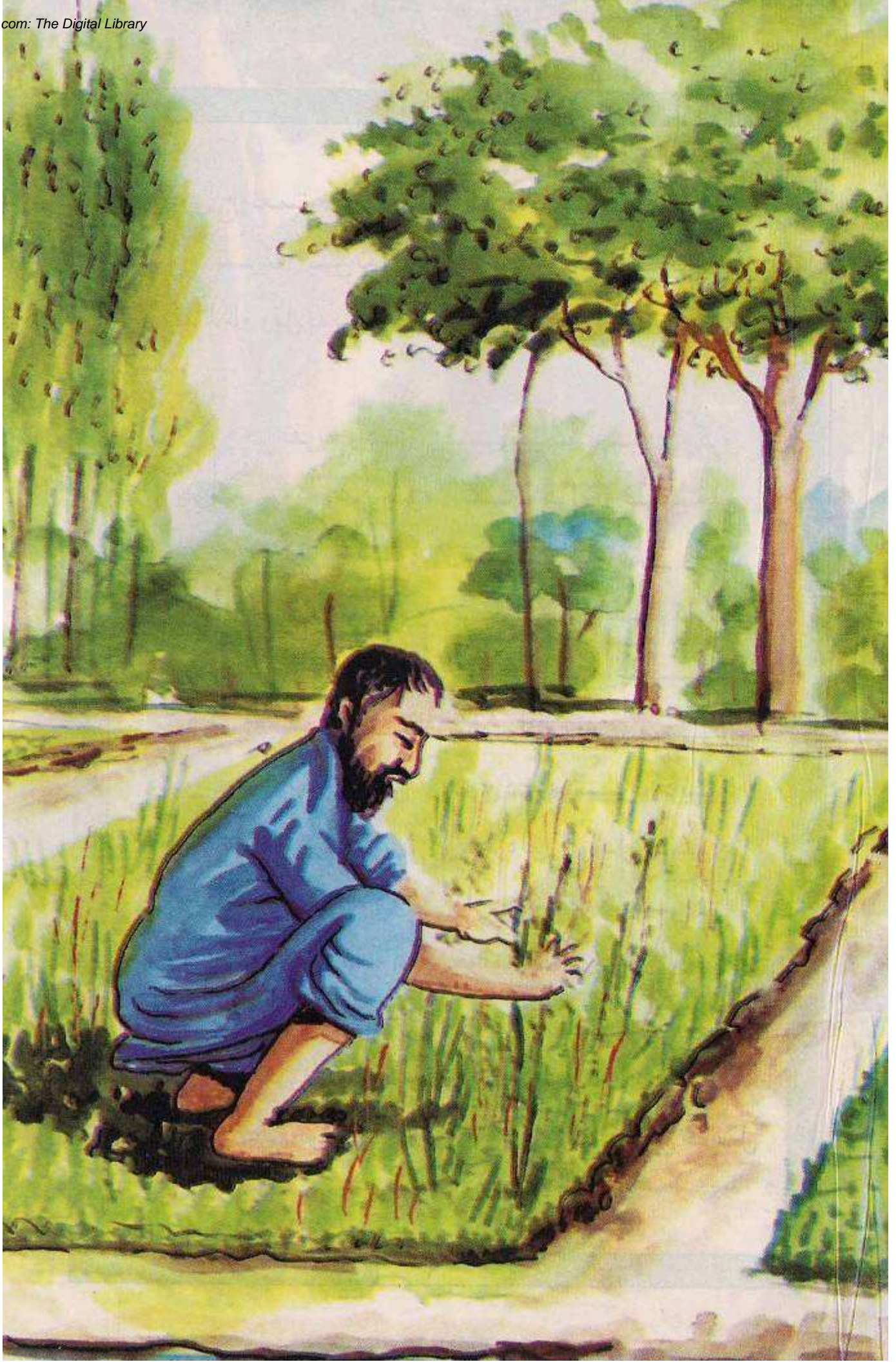

خدای (ج) نعمت دی گتیه اخیستل د خلکو حق باله. کله به
چې ماشومان بښي ته راتلل نود بښوال څخه به یې اجازه
غوښتله او ویل به یې :

غواړو چې تفریح وکړو	سیل او ساعتیری وکړو
پورته، پورته وغورځو	شا وخوا راوځغلو
لویې ماشوم توب کوو	شعر او ترانسی وایو
په هر لوری ځغاستل کوو	پام کړو هم گلونه
د ونود بښاخو تر منځ	پام کړو چې مات نشي
شا وخوا د باغ څخه	تاو راتاو تاو پرو مونږ
نه ولو مرغان د بښي	دوی دی همسازان د باغ
مونږ سره خوښی کوي	په هره لور الوتل کوي
باغ زمونږ د ټولودی	واړه چې په ده کې دی
وايي چې مونږ ټول	خوا په خوا خوشحاله یو
مخلوق د رب ذوالجلال یو	مخلوق د رب ذوالجلال یو

بښوال د ماشومانو د خوشحالو او په احتیاط سره له
ځغاستو څخه خوند اخلی او ددی په فکر کې ده چې حاصل

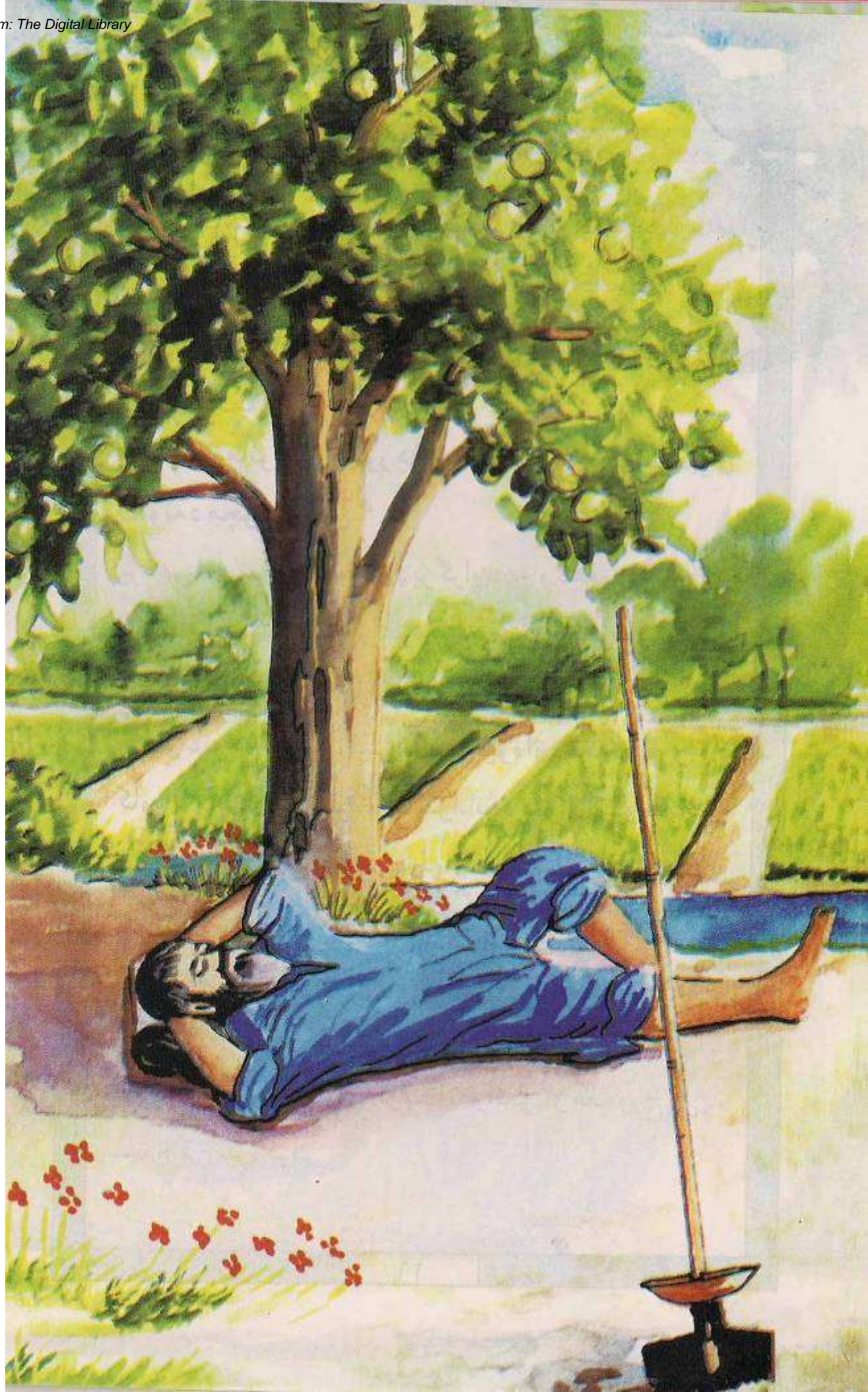

یې زیات شې او خلکو ته خدمت وکړي او د بڼې له هوا څخه
گټه واخلي. ددی کوښښ او زحمت گاللو څخه یې د بڼې
ټولې ونې او خلک راضي او خوشحاله دی او ټول د هغه
درناوی کوي.

د ماشومانو پلار او مور هغوی ته وایي چې د دی بڼوال
لاسونه د مچولو وړ دي.

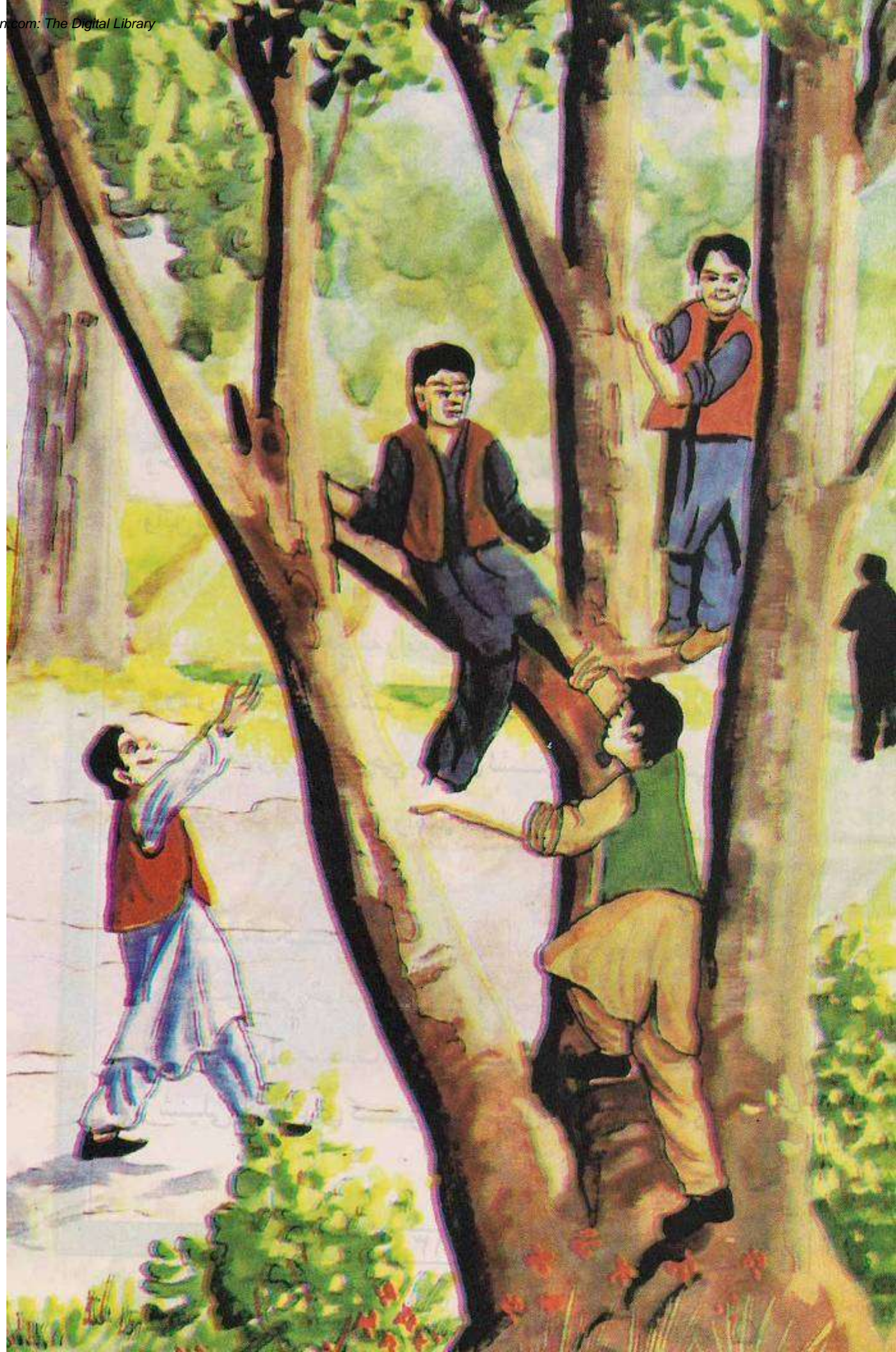
پر مهربانه بڼوال ماشومان ډیر گران دي او د هغوی لپاره یې
د ساعت تیری زمينه برابره کوله. ځینی وختونه به یې د
هغوی لپاره ټال جوړ او ه چې ماشومان په هغه کې ځانگي.
ماشومانو هم د بڼوال خبرو ته غوږ نیوه او د هغه درناوی یې
کاوه. د لوبې په پای کې به ماشومانو د بڼوال لاسونه مچول
او د خدای په آمانی به یې کووله او بڼوال به هغوی ته میوی
ورکولی چې له ځان سره یې کورونه ته ویسی. بڼوال په هر
قدم د لوی خدای (ج) څخه ددی دعا کوله چې هغه نوموړی
دالله (ج) د خدمت په لاره قوت او توفیق ورکړي.

یوه ورځ بڼوال ناروغ شو او باغ ته رانغی او هغه ورځ یې په
بستره کې تیره کړه.

زره يې غوښتل چې د خپل باغ د يوه ونې د سيوري لاندې
ووسې لاکن باغ ته د تللو توان يې نه درلود. د بن ونو.
هره شيبه د بڼوال د راتلو انتظار کښلو او هيله يې لرله چې د
بڼوال د نه راتلو له علت څخه خبر شي. ونو په ډير خپگان
خپلې څانگې لاندې نيولې وې او فکر يې کاوه په همدې
وخت کې د چنار ونې چې لوړ قد (ونه) يې درلود او ترليږي
واتن ليدلې شو داسې زيری ورکړ: يو څوک زمونږ خواته
راروان دی، قاصد دی او احوال راوړي. هو دا يو کوچنی
هلك وو چې د بن خواته راته او د بن دروازی ته رانږدې شو.
ورو، ورو باغ ته دننه شو په باغ کې شا و خوا د غلا په توگه
وکتل، په دې پوه شو چې بڼوال نشته په ډيره خوبښی دی
خوا، هغی خواته په منډو رامنډ شو او داسې يې له ځانه سره
ووويل:

د څه بنکلی ورځ ده	بڼوال نشته نور وزده
دی خوا هغی خواته حُغلم	په مستی او خوبښی لوبم
لرگی د بڼوال ماتوم	گلونه له بوتو شکوم
شنیلې پښولاندې کوم	بڼوال سره شخړه کوم

کوچنی ماشوم هری خواته مندی رامندی وهلی د ونو
بناخونه یی مات او گلان یی له پنبو لاندی کرل. ونی ددی
ماشوم له خرابکاریو خخه دیری خفه شو او خپل بناخونه یی
یو له بل سره نږدی کرل داسی بنکاریدل چې یو د بل په
غوږونو کې خپل د حال راز وایی.

مونږ خوله چا سره دشمنی نلرو، کیدای شي چې دا د هغو
لپاره یوه په زړه پوری لوبه وی لکن په حقیقت کې دا یو ظلم
دی چې پر موږ کیږی.

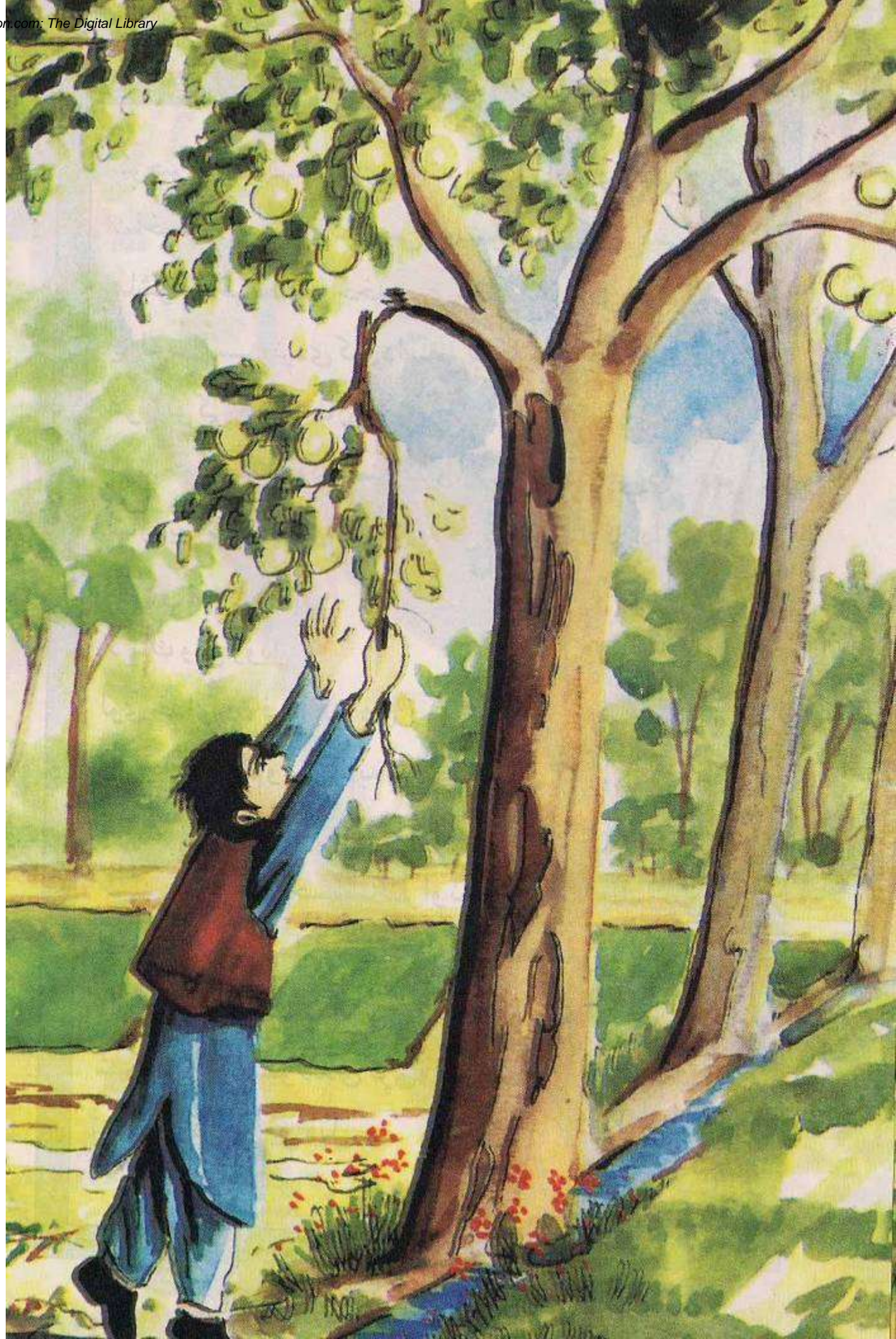
د ناک ونی وویل:

لوی خدای (ج) فرمایلی دی:

«هر چا چې ظلم وکړ ظلم به وینی»

د توت ونی چې ډیره صدمه لیدلی وه وویل: هو، لوی
خدای (ج) هر ځای حاضر او ناظر دی او دا ظلم وینی. د
انگورتاک چې د ماشوم له آزار او ظلم خخه په ژړا راغی وو،
دا ځکه چې ماشوم د هغه پاتی او اومه (خام) واینکی
شکولی او له پنبو لاندی کړی وو. همغه وو چې تاک ماشوم
ته بنیرا وکړی او یی ویل:

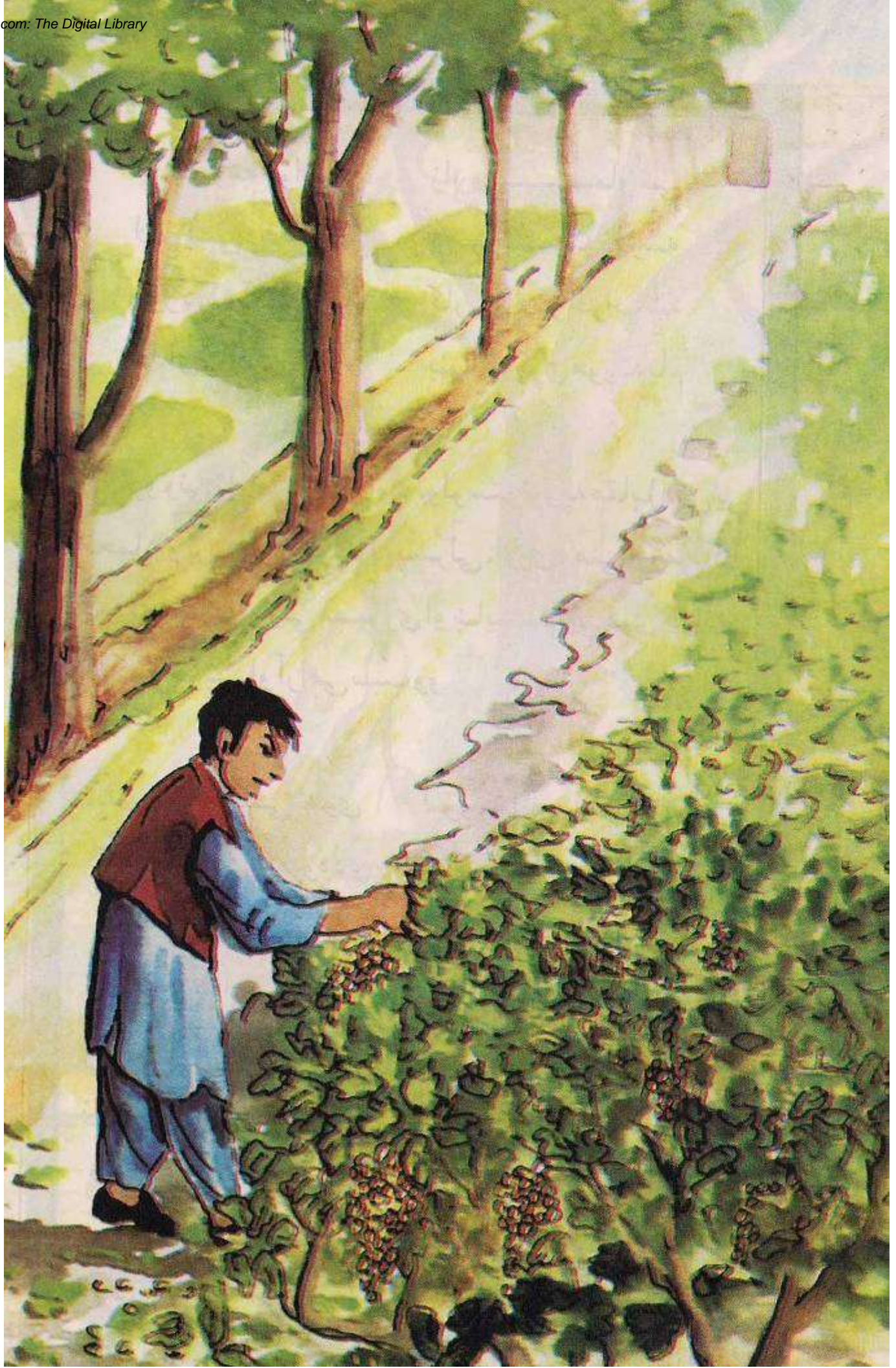

زار و بی مار شی	ماشومه خوار شی
د سروینبسته دلار شه	لاس پنبی د مات شه
کار دی ډیر خراب شه	مور درته په قهر شه
بنوال و کړی مور ته پام	خدای در کړی انتقام

د سروونی تل صبر کاوه او د ټولو ستونزو په مقابل کې یې تحمل او برده پاری کوله. په پسرلی، اوړی، منی او ژمی کې شنه وه، د سروونی سیوری او بنایست یې هری خواته د خلکو د خوښی او آرامی سبب وو.

بدی دعاوی شی نه وی	لیری له اندینبسی نه وی
ماشوم خوننا پوه دی	بی خبر له ځان او جهان دی
هرڅه یې چې له لاس شی	له مونږ نه یې دریغ شی
رابه شی داسی ورځ	عذر به کوی هر یو
بنوال و کړی خدای (ج) روغ	چې مونږ ته شی غم خور
زمونږ صبر سرور به شی	بن په زمونږ بختور شی

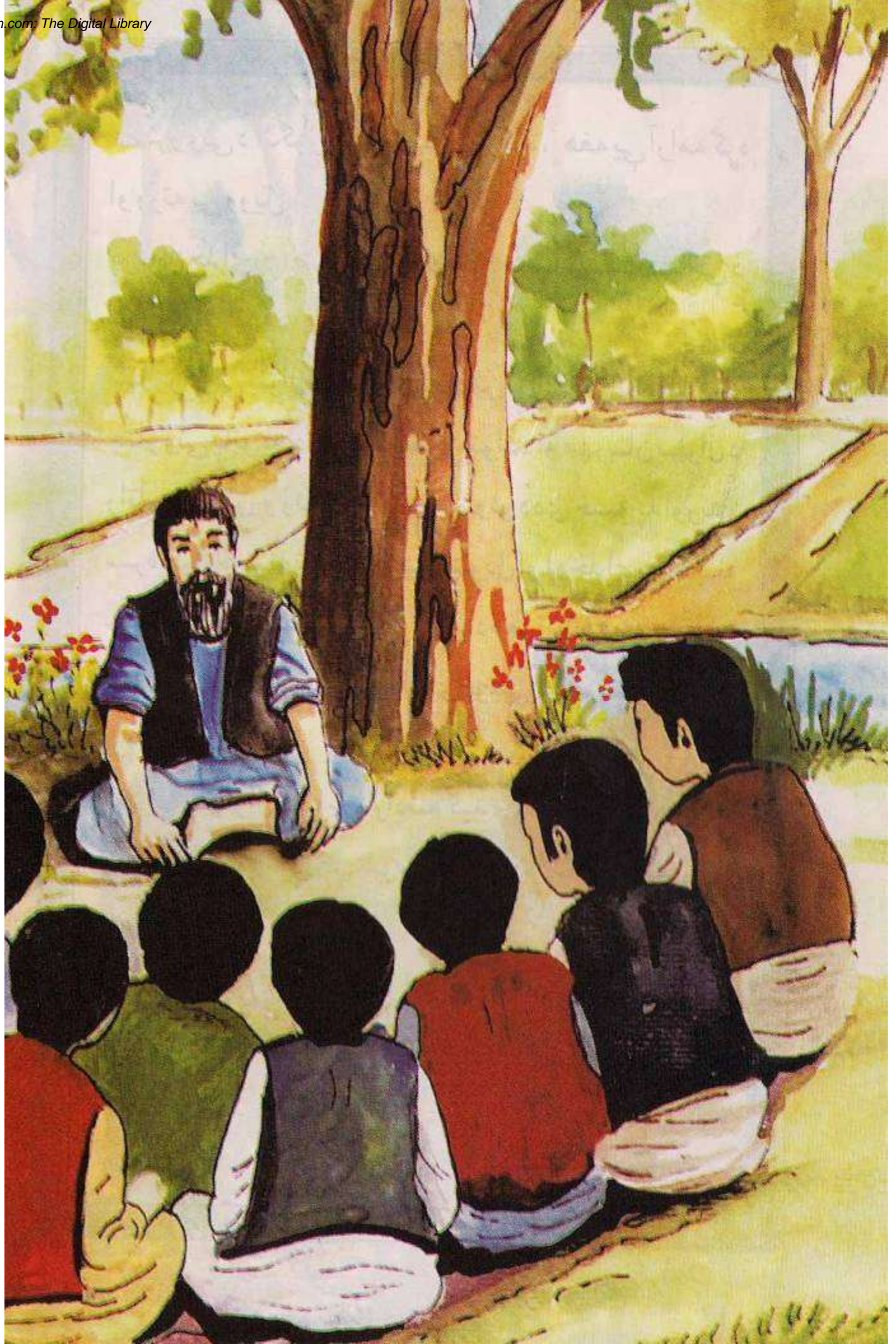
د سرو وونی د انگورتاګ ته تسلی ورکړه، هغه یې آرامه کړه
او ورته یې وویل:

پر لوی خدای (ج) صابران گران دی، همدا سبب دی چې د
سرو وونه تل شنه ده.

سبا ورځ چې بنوال روغ شوی وو، بن لوری ته راته، بیا هم د
چنار وونی پانوپه چک، چکو سره سواند او مهربان بنوال د
راتلو خبر نورو وونو ته ورکړ، ټولو وونو ددی خبر په اوریدو
سره خپل ځانونه تازه او خوښ وښودل او له خدای (ج) د باد
سیلی د راتلو غوښتنه وکړې خو دهغی په مرسته د ونی
تویې شوی پانی له بن څخه لیری یوسی تر خوبنوال خفه او
زړه ماتې نشي.

کله چې بنوال باغ ته رادننه کیده د سلامتې د عایې
ولو ستله او بن ته داخل شو مگر د بن حالات یې په بل شان
ولیدل او په فکر کې ډوب شو.

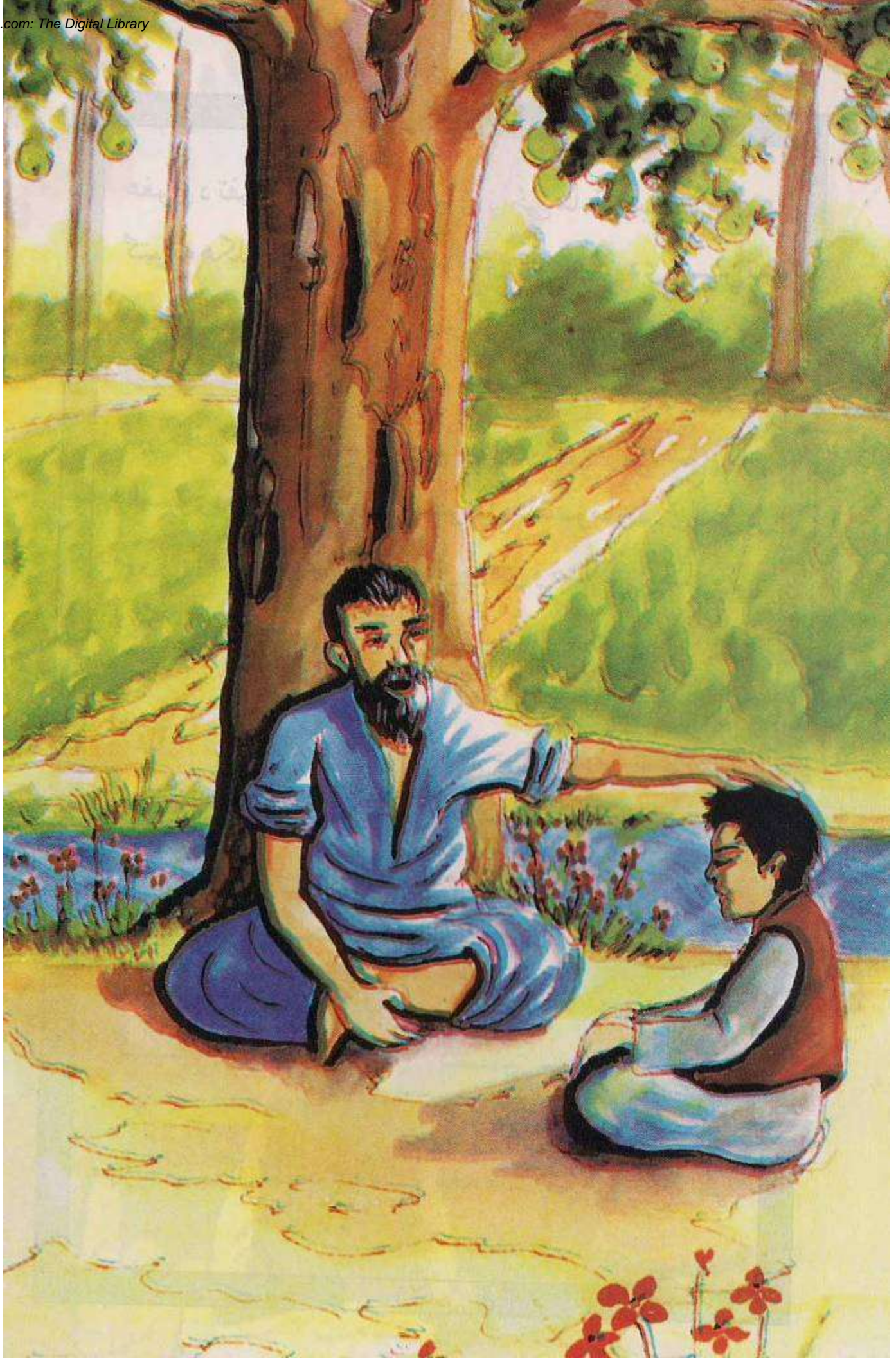
پوه شو چې بن ته څوک داخل شوي او په بی رحمی سره یې
دونو شاخونه مات کړي دي. په ډیر خفگان سره یې د ځان
سره وویل:

هغوی د تفریح او هوا خوری لپاره راځی ما خود بن د بنو
گتو په هکله کې هغوی ته ویلی دی. نه پوهیږم دی بن ته
کوم نا اوریدونکی راغلی دی چې دا وړانی یې کړي دی.
کیدای شي په لمړی ځل دلته راغلی وی او د بن د بنو او
گتو څخه خبرتیا ونلری او یا کیدای شي تر اوسه یې له
ماسره یې نه وی لیدلی. ما خو ټول ماشومان ددی بن د
میوی څخه بی برخي کړي نه دی په دی وخت کې د چنار وني
غږ کړ او ویې ویل:

هکله دوه مخی دی	ډیر خبری کړونکی دی
نه نیسی نصیحت ته غوږ	خوشی ستا زړه تری خوښ
تا سره همیش وی	وخته او نا وخته وی
تا سره همکاره وی	زمونږ د زړه آزاره دی
تل به میوی شکوی	خامی او پخی شکوی
گلونه پانی، پانی کړی	پانی یې پریشانی کړی

مهربان بنوال کله چې پوه شو هغه هکله چې هره ورځ راځی

اوپه ظاهره له ما سره مرسته کوی او زما زره خوښ کوی،
زما په غیاب کې او یا کله چې زما پام نه وی زما په آزار پیل
کوی ونی ماتوی او د بن او مه میوی شکوی. بنوال تصمیم
ونیو چې نوموړی ماشوم خپلو تیروتنو ته متوجه کړي او دا
چې دوه مخی دی له دی بد عمل څخه یې منع کړي او سمی
لاری ته یې بنوونه وکړي. سبا ورځ بنوال نوموړی ماشوم ته
داسې وویل:

گرانه زویه!

دوه مخی توب او دوه رنگی ښه کار نه دی دادی نه دی
اوریدلی چی وایې: «دوه مخی سپی نه مخ لری نه شا».
نوموړی ماشوم له خپلو کړنو څخه پښیمانه شو او د بن له
ټولو ونو او بنوال سره یې وعده وکړه چې له دی وروسته به
صادق وی او هیڅ چاته به ضرر نه رسوی.
ماشوم له لوی خدای (ج) څخه د مغفرت او د بښنی دعا و
غوښته او د انگور له تاك څخه یې معذرت غوښت.
هو گرانو ماشومانو!

هغه څوك چې خرابی او وړانی كوي هيڅ چاته گران او غزت
من نه وی حتی ونوهم مضر خلك ته بڼه نه وايي. نو كوښښ
وكړئ هيڅ كله خرابی مه كوي او تل كوښښ كوی څو نيك
او بڼه كارونه وكړئ. څو د ټولو لپاره محبوب او گران اوسي.

پاي

In The Name Of God

Published by : Sanayee Development Organization (SDO)
Writer : Karima Nazir Haroni
Editor and Chief : Raz Mohammad Dalili
Translator : Associate Pro. Amanullah Ludin
Editor : Zarghona nick angam Rhmati
Artist : Latif Ahmad Ghafori
Composed By : S.Nazir Hussaini
1st Edition : 2000 copies, (SDO)

1st Edition : 1000 copies, Financed by (SDO), May 2007
2nd: Enditon : 1000 copies, Financed by (SDO), Nov 2007
2nd: Enditon : 1000 copies, Financed by (SDO), Feb 2008

Publishing date : Apr 2010
Number of copies : 2000 copies
Financed by : Sanayee Development Organization (SDO)

Kabul address : Sanayee Development Organization (SDO)
Qala-e-fatiullah 9th street, Near Shahoan Electricity Junction
Kabul telephone : 0093-(20) 2201693
Post Box : 181 Kabul Afghanistan
Email : sdfkabal@ceretechs.com
Websites : wwwsanayee.org
Www.nawidefarda.com

Peshawar Address : Kabul English Language Center,
Behind Orakzai Plaza and total CNG, university Road Shaheen
Town, Peshawar Pakistan
Telephone : 0092-91-5842155 - 91582165
Fax : +92+-1-5845139

All Rights Reserved

غوارو چي تفريح وکړو	سيل او ساعتيري وکړو
پورته، پورته وغورځو	شاوخوا راوځو غلو
لوبی ماشوم توب کوو	شعر او ترانې وايو
په هر لوري ځغاستل کوو	پام کړو هم گلونه
د ونود بناخو تر منځ	پام کړو چې مات نشي
شاوخوا د باغ څخه	تاو راتاو تاو پړو مونږ
نه ولو مرغان د بڼي	دوی دی هم سازان د باغ
مونږ سره خوښی کوي	په هره لور الوتل کوي
باغ زمونږ د ټولودی	واړه چې په ده کې دی
وايي چې مونږ ته ټول	خوا په خوا خوشحاله يو
مخلوق د رب ذوالجلال يو	مخلوق د رب ذوالجلال يو

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**